

बुद्धिगोचरेऽतिप्रसङ्ग इति चेन्न यादृश्या हि धिया त्रि-
चतुरादिकक्षानुधावनविश्रान्तया वस्तुसम्पत्तिचयस्य, तद-
श्य व विषयोक्तस्य समापि कारणतानिचयः, केवलं ततः
परास्वपि कदाचु बाधात् पूर्वपूर्वभ्रान्तिषम्भवेन न
तत एव सत्त्वावधारणं वयं मन्यामहे इति विशेषः” ।

तत्र हेतौ “पञ्चेमानि महाबाहो ! कारणानि निबोध
मे” गीता । “न बिभ्रुं धर्म्मकारणम्” मनुः । उद्देश्ये
“तस्यागमनकारणम्” रघुः । कबल्य कारणत्वञ्च
इच्छाद्वारा, उपायेच्छां प्रति फलेच्छायाः कारणत्वात्
सर्वोहि लोकः फलमिच्छन्नेव तदुपाये प्रवर्त्तमानो दृश्यते
इति तस्य तथात्वम् । कारणमन्वस्य अर्थ० अच् ।
१० उत्तरभेदे उत्तरशब्दे विवृतिः । “मिथ्योत्तरे पूर्व-
वादे कारणे प्रतिवादिनि” मिता० सूतिः । भावे तत्
कारणता स्त्री । त्व कारणत्व न० कारणभावे “एकः कार-
णता गतः” कुमा० । “कारणत्वं भवेत्तस्य” भाषा० ।

कारणकारण न० इत० । अन्यथासिद्धपदाद्येभेदे यथा
कुडालः घटादीनां कारणं, तत्कारणं तज्जनकः घटं
प्रत्यन्यथासिद्धः । व्यापारद्वारा तु न कारणकारणस्यान्य-
थासिद्धिः । यथा कुडालादीनां, ते हि हेदनक्रियाकारण-
क्षेपसंयोगजनका अपि नान्यथासिद्धाः एवं व्याप्तिज्ञानस्य
अनुमितिजनकपरामर्शरूपस्य, चक्षुरादीनां प्रत्यक्षजनक-
विषयसंयोगरूपस्य च कारणस्य कारणत्वेऽपि नान्यथा-
सिद्धिः । “नहि व्यापारेण व्यापारिणोऽन्यथासिद्धिः”
इत्युक्तेः २ परमेश्वरे च स हि सर्वेषां निमित्तोपादान-
कारणानामधिष्ठातृत्वेन प्रयोजकत्वात् तथा, १ प्रयोजके-
कारणकारणस्याकारणत्वेऽपि प्रयोजकत्वमस्मिन्नेति नैवा-
यिकादयः ।

कारणगुण पु० इत० । उपादानकारणस्य गुणे “कारणगुणाः
कार्यग्रहणारम्भे” इति न्यायप्र० । यथा तत्त्वादिरूपो
पादानगुणाः शुक्लादयः, कार्यस्य पटस्य शुक्लगुणारम्भका
भवन्ति न वैपरीत्येनेति आकरे स्थितम् ।

कारणगुणोद्भव पु० कारणगुण उद्भवोऽस्य । उपादान कारण-
गुणेनोपपत्तेः गुणभेदे । ते च गुणा भाषायां दर्शिता यथा ।
“अपाकजास्तु स्पर्शान्नाद्वत्त्वञ्च तथाविधम् । स्नेह-
चेगुरुत्वंकृष्टकृत्वपरिमाणकम् । स्थितिस्थापक इत्येते
स्युः कारणगुणोद्भवाः” । स्पर्शान्नाः । रूपरसगन्धस्पर्शः-
घटादौ पाकजरूपादीनां कारणगुणपूर्वकत्वाभावात्
अपाकजा इत्युक्तम् । तथाविधं अपाकजमिति । “स्पर्शो-

त्वावस्थाशीतो पाह्यः । एकदृष्टकृत्वत्वात् त्वप्रत्ययस्य
प्रत्येकमन्वयात् एकत्वं दृष्टकृत्वञ्च पाह्यम् दृष्टकृत्वपदेन
चेकदृष्टकृत्वं पाह्यम्” सुता० । [विवृतिः ।

कारणमाला स्त्री अथोलङ्कारभेदे अलङ्कारशब्दे १६८४०
कारणशरीर न० कारणरूपं शरीरम् । वेदान्तिमते अज्ञान-
रूपे शरीरे । वेदान्तसारे तद्विवृतिः दृष्ट्या ।

कारणा स्त्री छ-ङिधाया आर्धे णिच्-भावे युच् । १ तीव्र-
वेदनायाम् कसरः । छ-णिच्-युच् । २ प्रेरणायाम्
कारणिक त्रि० कारणचैव रति ठक् । कारणेन विचारने १ परी-
त्यके असरः । कारणस्येदम् आश्या० छज् जिठ् वा ।
२ कारणसम्बन्धिनि त्रि० स्त्रियां छजि णिच्वात् छीप्
जिठ इदञ्चारणार्थः स्त्रियां टाप् इति भेदः ।

कारणीत्तर न० कारणेन उत्तरम् । व्यवहारेषु वाद्युपन्यस्तं
वस्तु सत्यत्वेनाङ्गीकृत्य तत्प्रतिकूलतासाधनकारणकचन-
रूपे उत्तरभेदे, यथा अयं यतं मे धारयतीत्यभियोगे सत्यं
गृहीतं किन्तु योषितम्, इयं भूमिर्भेदीयानेन भूच्यते
इत्यभियोगे सत्यमेतस्य भूमिः किन्तु दानेन क्रयादिना वा
इदानीं समेत्युत्तरम् । उत्तरशब्दे १०६०४० विवृतिः ।

कारणव पुं स्त्री रम-ठ तस्य नेत्रम् रण्डः ईषत् रण्डः का-
रणवः तं वाति वा-क करणस्येदं कारणव तदा-
कारं वाति वा-क वा । ईषभेदे “ईषकाण्डवोद्गोताः
सारवाभिरुतास्तथा” भा० व० १८८० । स्त्रियां जाति-
त्वात् छीप् । अस्य अजिरादि० प्राठात् मतौ संचायांमपि
न दीर्घः कारणववती नदीविशेषः । “इषसारसकौश-
चक्रवाककुररकाटम्बकारणवैत्युपक्रमे” ज्ञवाः सचचारिणश्च”
इति सुश्रुते तस्य ज्ञवत्वं सचचारित्वमुक्तम् ।

कारणव्यूह पु० बौद्धभेदे त्रिका० २ बौद्धशास्त्रविशेषे च ।

कारन्धम पु० करन्धमस्यापत्यं शिवा० अच् । १ करन्धमनृपस्या
पत्ये अविच्छिन्नान्नि नृपे तदुत्पत्त्यादि “एतस्मात् कार-
णाद्वाजन् ! विवृतः स करन्धमः । तस्य कारन्धमः पुत्र-
स्तेतायुगस्येभभवत् । इन्द्रादनवरः श्रीमान् देवैरपि सुद-
जयः । तस्य सर्वे मङ्गीपाशाः वर्त्तन्ते च वशे तदा ।
स हि सन्नाहभूतेषां हस्तेन च वशेन च । अविच्छिन्नान्नि
धर्म्मात्मा वीर्येणैन्द्रसमीभवत्” इत्युपक्रमे “तस्य पुत्रोऽति-
चक्राम पितरं गुणवत्तया । मरुत्तोनाम धर्म्मश्चक्रवर्त्ती
महाययाः” भा० आश्व० ४ अ० उक्तम् । २ गोत्रापत्ये अण् ।
करन्धमपौत्रे अविच्छिन्नपुत्रे २ मरुत्ते नृपे च । “कथं
वशे मरुत्तस्य” इत्युपक्रमे “यदि सुश्रूषसे पार्थ । शृणु